D S R

ÅRBOG FOR 1971

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

ÅRBOG FOR 1971

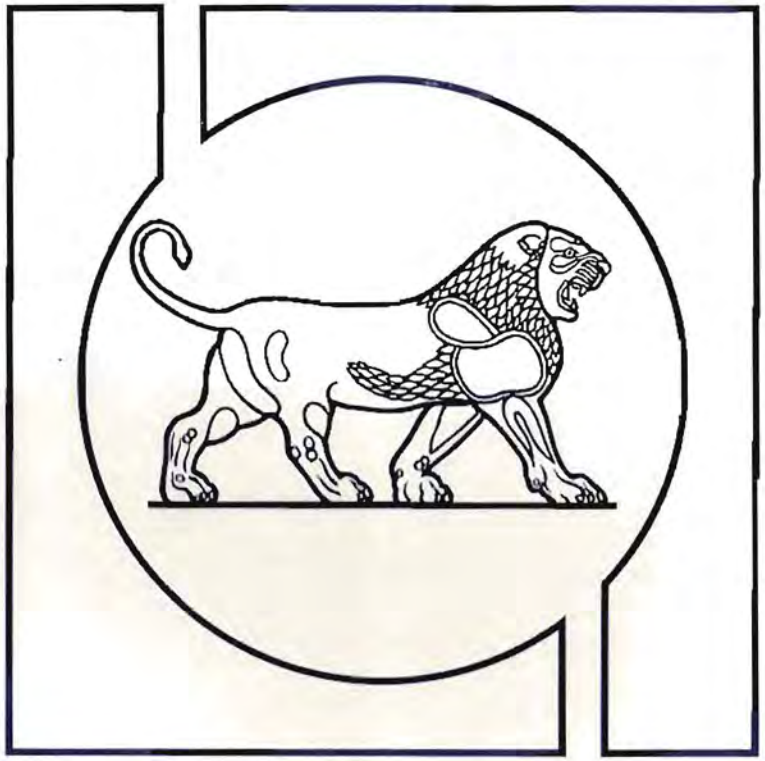

LØVENS KEMISKE FABRIK

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

AKADEMISK OG POLYTEKNISK ROKLUB

Årbog for 1971

Indhold

Beretning for sæsonen 1971 3

Da Vorherre holdt forsejlet oppe 8

Kong Frederik IX in memoriam 12

Henrik Bentzon in memoriam 13

Langtursrochefens rapport 15

Ski- og orienteringssektionen 71 16

Føljetonbåden 71 20

Roernes motionsløb 28

Kaproning 29

51-årig match genoplivet 30

Se – det var kaproning 32

Laks og rejer på Jomfruland 34

Arendal – Oslo 38

Rotur i Berlin 44

D. S. R.s æresmedlemmer 49

D. S. R.s ærestegn 49

Papirkniven 50

Sejrsmasten 51

D. S. R.s venner 52

Bådenes benyttelse 54

D. S. R.s virksomhed 55

Medlemsstatistik 56

Regnskab for 71 57

Forside: *Jens i Norge.*
Foto og tegninger: *Bent Packness, Erik Sommer, Martin Lyager, NP, Giles, Schulz.*
Annoncer: *Dan Nielsen.*
Årbogen er redigeret af Martin Lyager.

Beretning for sæsonen 1971

1971 blev af formanden på årets generalforsamling karakteriseret som et stille år for klubben. Medlemstallet var ligesom sidste år gået tilbage, hvilket naturligvis har influeret på roaktiviteten.

I vinterens og forårets løb blev der udfoldet de sædvanlige aktiviteter i klubhuset. Kaproningstræningen havde hele tiden god tilslutning, og det samme gjaldt motionsholdet tirsdag aften. Tilslutningen til vore hold hos USG og old-boys holdet har også været god. Her kan det nævnes, at klubbens tidligere inspektør, major Sjelle nu har trukket sig tilbage fra sin post som leder af onsdagsholdet. Idet vi takker Sjelle for hans mangeårige, fortrinlige lederskab, byder vi hans efterfølger, den tidligere leder af tirsdags- og fredagsholdene, major Morten Andersen velkommen tilbage.

I vinterens løb blev der afholdt to fester. Først lagde Styrmandslauget ud med et »Blåt Øje«, der fik et vellykket forløb, og lørdag den 13. marts fandt fællesfesten med Studenter-Sangforeningen sted. Denne blev ligesom sidste år en stor succes med et omfangsrigt underholdningsprogram, der på skæmtsom vis skulle give udtryk for, hvad de to foreninger foretager sig til hverdag.

Forinden havde D. S. R.s Venner afholdt sin traditionelle generalforsamling i klubben. På denne blev det vedtaget at skænke klubben en ny påhængsmotor samt et motorbådsskrog af glasfiber. Klubben er vennerne stor tak skyldig for denne gave, da et presserende problem herved blev løst.

Kort før standerhejsningen kunne kaproerne begynde træningen på Bagsværd sø, og de kunne atter i år medbringe nyt

Også for piger

Fra fællesfesten med sangerne

materiel, nemlig en 4-årers outrigger, skænket af Ree's Legat, samt en ny glasfibersculler. Bådene har siden fået navnene Uranus og Cito.

Standerhejsningen fandt sted den 4. april under sædvanlig medvirken af Studentersangerne. De fleste af de fremmødte deltog også i den hyggelige frokost på verandaen bagefter samt overværede auktionen over brugt rotøj.

Et par dage efter standerhejsningen lykkedes det at få pontonen søsat, således at den daglige roning kunne begynde.

I foråret fandt der en større reparation af tage og terrasser sted. Disse har i mange år været de siddende bestyrelsers hovedpine på grund af deres dårlige tilstand, men da en reparation ville kræve et meget betydeligt beløb, havde man hidtil måttet nøjes med at lappe sig frem. På foranledning af Gudmund Schack stillede Ree's Legat et stort beløb til rådighed, således at samtlige tage og terrasser blev behandlet mod vandnedsivning, ligesom jernværket blev rustbeskyttet.

Forårets første fest fandt sted den 6. maj. Der blev vist lysbilleder og orienteret om mulighederne for at komme på langtur i sæsonen. Fødselsdagsfesten lørdag den 19. juni blev ligeledes meget vellykket. Det har vist sig at være en god idé at starte med en middag før festerne, således at deltagerne allerede er rystet sammen, når dansen begynder.

Den daglige roning i Nordhavnen var i sæsonens løb meget konstant og ligeså stor som forriges for scullerroningens og 2-årers inriggeres vedkommende. Derimod må man konstatere, at det er gået tilbage for 4-årers inriggere, hvilket skyldes en nedgang i indmeldelserne med deraf følgende mindre instruktion. De afholdte fællesture har haft god tilslutning, ligesom fællesroningen tirsdag og torsdag har bidraget til, at antallet af roede ture pr. medlem er gået i vejret.

For kaproernes vedkommende må sæsonen betegnes som under middel. Det startede godt nok, idet klubben vandt alle de eliteløb, den startede i ved Forårskaproningen og således blev udtaget i toer u., firer u. og i dobbeltsculler (Secher, Engelbrecht) til Trelandskampen. Kort før landskampen blev Engelbrecht fra HvR skadet ved et trafikuheld, således at Niels Secher måtte ro single en del af sæsonen, indtil samarbejdet kunne genoptages. Dette nåede aldrig op på sidste års standard, men førte dog til et NM i Åbo og en fjerde-

(fortsættes side 10)

Få timer efter standerhejsningen gik »Ormen« på (under) vandet.

DM i Sorø.

eller

Da Vorherre holdt forsejlet oppe

Bente sørgede for – at øerne lå der,
Fejø, Femø, Askø med holme og næs,
dukkeøer i et lavt bassin,
det var *hendes* egn,
for – horn, gifler, krydderе og rundstykker,
for – morgenkaffe,
for – at nogle af os kom herfra, og
for – at nogle af os kom derfra, og
for – at de rette folk sad i de rette både –
som vor langtursrochef – par excellence –
Mikkel sørgede for solskin
Krumholt og Olle sørgede for Krumolle,
Skotte Nielsen sørgede for lejrplads:

I Gyvellunden samlede vi os om hinanden og om pinsesolen dagen lang. Pludseligt og overrumplende er pinsefesten sat i gang: Under to forsejl – foran langtroernes telte – bager man pandekager, drikker man øl og brændevin, spiser man, drikker man Krumolle og synger man, eller rettere synger Emil »Jeg plukker fløjlsgræs og ridderspore« om Cedric og Beatrice: en advarsel til ungdommen mod nutidens overhåndtagende sportsiver.

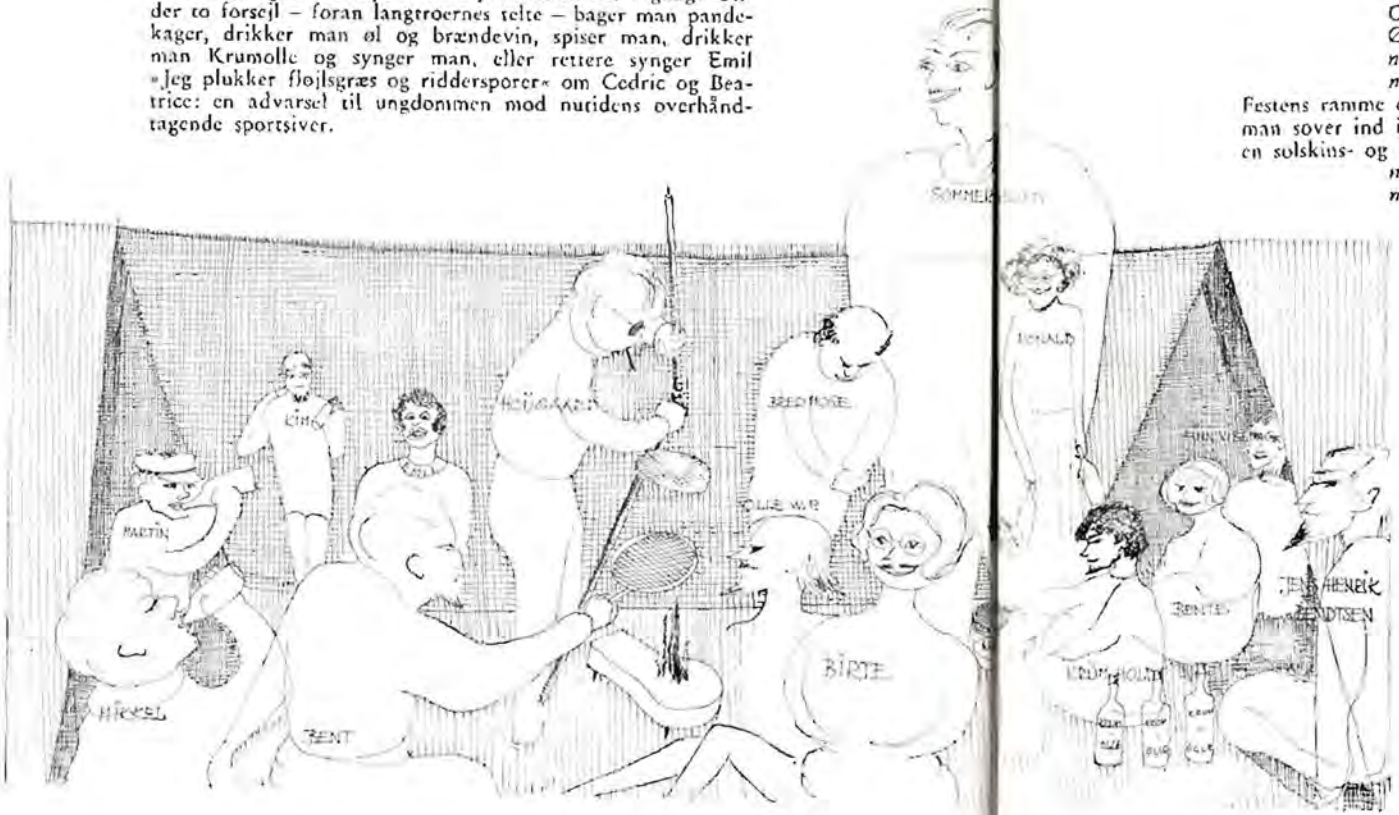

Og der var bryllup i højen sale
med guldpokaler og troubadur
og under sange og djærven tale
blev Cedric ført til sin jomfrus bur.
Og fulgt hvisked om om kurtise
og skæmtsom puslen blandt dun og vår.
For det var Cedric og Beatrice
og Beatrice var sytten år.

Festens kulmination, mens pandekager hvirvler i luften, Krumollen flyder og cigaretterne gløder – er – da stangen, knækker, som holder taget over gildet oppe, og – ingenting sker! Kun lo vi og lo vi over underet.

Men ridder Cedric den samme aften
af borgens sale blev båren død.
Den megen krig havde tært på kraften,
og sejrens palmer den sidste brød.
Oh bejler, lær da af denne vise:
Ød ej din kraft under kampens kår,
nej, spar din helsen til Beatrice,
når Beatrice er sytten år.

Festens ramme opløser sig i natten, sangen synger endnu inden i en, mens man sover ind i tør sovepose, på tør luftmadras, med alt tøj tørt, ovenpå en solskins- og festdag med et let beruset smil på læben

nej, spar din kraft til Beatrice,
når Beatrice er sytten år.

Bent Packness.

plads ved EM på Bagsværd sø. Firer u. blev ugen efter Trelandskampen sprængt på grund af indre splid, og resten af sæsonen blev for eliteroernes vedkommende præget af forsøget på at skabe en kombineret otter, der skulle repræsentere landet ved EM.

Begynderne havde ikke for gode kår at arbejde under, da Bagsværd sø var lukket en måned på grund af EM. Vi vandt i sæsonens løb nogle sculler og dobbeltscullerløb, så der er begrundet håb om, at nogle af begynderne snart også vil kunne gøre sig gældende i eliteklassen. Af andre kaproningsbegivenheder kan nævnes, at Aarhus Universitet efter en hård kamp vandt Universitetsmatchen, at Kvik vandt »Spejlet«, medens D. S. R. beholdt »Bolcheglasset« i Kvikmatchen, samt at Københavns Universitet vandt over DTH i Studentermatchen. Ved de nordiske akademiske mesterskaber i Äbo vandt Norge foran Danmark, Sverige og Finland. Nordmændene stillede med et meget stærkt hold, lutter nordiske mestre fra dagen før, og vi kan kun være glade for, at afstanden ved mål fra os til svenskere og finner var større end afstanden fra nordmændene og ned til os.

Om den glædelige fremgang inden for ferielangture og andre langture henvises til langtursrochefens rapport.

Efterårssæsonen forløb godt for klubben. Den ny ordning med middagsspisning om tirsdagen og torsdagen samlede i sæsonens løb et stadig større antal medlemmer disse dage.

Der blev afholdt tre gode fester, nemlig Høstfesten, en fest efter Klubkaproningen samt en For(h)julsfest. Endelig bør der nævnes, at et par acteurs fra Studenter-Sangforeningen formåede at fylde verandaen med folk en torsdag aften.

Standardstrygningen fandt sted den 30. oktober, og det efterfølgende andespil var i år så velbesøgt, at det kneb med at få plads til de fremmødte på verandaen.

Vintertræningen for kaproere og motionister har haft stor tilslutning, hvilket lover godt for næste sæsons aktivitet.

Den ordinære generalforsamling fandt sted fredag den 10. december. Den blev temmelig langstrakt, da der var en god spørgelyst hos de fremmødte, og de indsendte lovændringsforslag medførte en langvarig debat. En udvidelse af medlemskriteriet har ikke været debatteret på generalforsamlingen, siden kvinderne blev optaget som ordinære medlemmer, men i

erkendelse af det stagnerende medlemstal samt det stadig mere flydende studenterbegreb vedtog forsamlingen et forslag, der skulle gøre det muligt at optage enhver, der er adgangsberettiget til en højere læreanstalt.

Bestyrelsens sammensætning for den kommende sæson ser således ud.

Formand: Äge Bang
Kasserer: Dan Nielsen
Materielforvalter: Ole Pedersen
Instruktionsrochef: Jens Krumholt
Motions- og langtursrochef: Bente Kjøller
Sekretær: Olle W. Petersson
Kaproningschef: Preben Grosbøl
Husforvalter: Henning Enevoldsen

De fem første poster er besat af folk, der har prøvet det før. Henning Enevoldsen møder dog ikke uforberedt, idet han allerede i praksis overtog posten som husforvalter i juli. Endelig er de to sidste poster besat med helt nye folk, der dog for kaproningschefens vedkommende vil få hjælp af Annette Worsøe og Stig Rasmussen, som senere er blevet valgt til kaproningsudvalget.

Af hæderstegn blev der i år kun uddelt to, men til gengæld meget velmente.

Professor J. L. Mansa fik overrakt »Papirkniven« som tak for hans store indsats i DSI og NAIF, og »Dillen« blev overrakt Martin Lyager.

Dagen efter generalforsamlingen havde nogle medlemmer arrangeret et »Roernes motionsløb« i Hareskoven. Til trods for den barske årstid startede i alt 159 medlemmer fra 21 forskellige klubber – heraf 20 fra D. S. R.

Årets sidste arrangement var Styrmandslaugets julefrokost, der som sædvanligt fik et storartet forløb.

Til slut vil bestyrelsen takke alle, der i det forløbne år har bidraget til klubbens trivsel med råd og dåd. Samtidig vil vi udtrykke håbet om, at 1972 vil bringe fremgang for klubben og dens aktiviteter til glæde for alle dens medlemmer. O.

Kong Frederik IX in memoriam

Det var med dyb sorg, at Danske Studenters Roklub fredag den 14. januar 1972 modtog meddelelsen om kongens død.

I mere end 53 år var Hans Majestæt protektor for vor klub og tog sine pligter hos os både seriøst og med humør, deltog ofte og gerne i klubbens fester, ligesom vi havde den glæde at se kongen, når vi havde bådedåb, og majestæten var da også navnefader til flere både.

Vi er mange, der husker kongen som stroke, både i toer, firer og otter, i de ca. 20 år, vor protektor var aktiv roer i D. S. R. Efter deltagelse i flere kaproninger blev det den daglige motionsroning, kongen dyrkede med intens energi.

Som kronprins og senere konge formåede Frederik IX at skabe en kammeratlig atmosfære om sig i klubben, uden at det nogen sinde gik ud over den respekt, hans høje kald krævede.

I den forbindelse må også nævnes de mange gange, dronning Ingrid ledsagede kongen under besøg i klubben. Det har været af stor værdi, at vort kongepar på den måde er trådt i direkte forbindelse med idrætten, der således fik en propaganda, hvis betydning næppe kan overvurderes.

Danske Studenters Roklub, dansk rosport og al dansk idræt står derfor i dyb taknemlighedsgæld til Hans Majestæt kong Frederik IX.

Som et beskedent udtryk for denne taknemlighed havde kongen fået overrakt D. S. R.s ærestegn, Dansk Forening for Rosports guldmedalje og Dansk Idræts-Forbunds ærestegn.

Danske Studenters Roklub har ikke alene mistet en konge og protektor, men også en rokammerat, der altid ydede en ypperlig indsats.

Bjørn Møller.

Henrik Bentzon in memoriam

Kun et par måneder efter en – som altid – strålende middag hos Henrik, hvor han udfoldede sine charmerende egenskaber som vært og madkunstner, var han pludselig død. Det bringer minder frem fra 40 års fælles liv ved årerne.

På de lange ture fik vi også at høre om hans kærlighed til jagten. Skuespilkunsten, roning og jagt var de tre områder, der dækkede de største dele af hans liv. På alle områder var han lige dominerende i kraft af talent, personlighed, uopslidelig humør, udholdenhed og begejstring. Han brugte alle disse egenskaber i alt, hvad han foretog sig.

Langture er et liv, der veksler som havet og vejret og det skiftende landskab, men det får et yderligere krydderi med en roerven som Henrik, der kunne forvandle næsten enhver situation til et ordspil eller en vittighed eller med en tilfældig ting på hovedet og en tandbørste som overskæg stod midt i en rolle, der kunne være mere ustyrlig end dem, han kreerede på scenen. Det var improvisation og overstadighed. Selv om nogle roller kunne dukke op igen i andre situationer og ny udførelse, holdt genkendelsen ikke latteren tilbage. Han foldede sig ud ligeså godt i regn og modvind som i strålende solskin. Modgang blev taget som en udfordring, der krævede en særlig indsats af humør og vitalitet. Han gik op i alt med intensitet. Det gjaldt lige fra at styre nøjagtigt efter kortet som til ovenpå en hård dag at koncentrere sig om madlavningens svære kunst. Han mødte ved hver langturs begyndelse op med et batteri af krydderier, der fik den trivielle dåsemad til at minde om fransk køkken.

Selv om han i det daglige godt kunne lide at drikke god vin og rædselsfulde mavebitre, havde vi aldrig spiritus om bord. Der sad tre gamle yndere af de våde varer og drak saftevand både morgen, middag og aften. Til gengæld holdt hverken han eller vi andre os tilbage, når vi blev inviteret til kalas på kysten. Men han oversteg aldrig de grænser, hvor han ikke fuldt ud beherskede, hvad han sagde, og hvad han gjorde.

Der var i alle livets forhold en værdighed over hans optræden. Den store stil, der bygger på personlighed og selvsikkerhed, og som udfoldede sig på scenen, var også en del af hans daglige liv. Den ligevægt forlod ham aldrig i nogen situation.

Han sagde undertiden: Der er det gode ved roning, at man kun kan drukne, ikke blive invalid. At blive en svækling afhængig af andres hjælp stod for ham som det værste. Det slap han for.

Han fik den død, han ønskede sig, og i en alder, så vi tre gamle roere (Hostrup, Bentzon og jeg) nåede at få gennemført det program, vi lagde for 40 år siden: at blive ved at følges ad på langture til vi blev 200 år tilsammen. En sådan plan havde næppe kunnet lade sig gennemføre med andre end netop med Hostrup og Henrik.

Jørgen S. Dich.

Jørgen S. Dich *Jens Chr. Hostrup* *Henrik Bentzon*

Langtursrochefens rapport

Langturssæsonen 1971 illustreres bedst ved at kaste et blik på statistikken: Der er roet 9 ferieture af 25 medlemmer, følgetonbåden er roet så godt som Sjælland rundt på 11 weekends af 20 medlemmer, og Nivåhuset er brugt 6 gange af rohold. I alt er der i 1971 roet godt 2500 langturskilometer.

Sæsonen startede med den traditionelle pinsetur til Femø i Smålandshavet, blot blev traditionen i år brudt derved, at alle hold nåede frem til målet, dog ikke det hold, der roede ved Sydfyn, men de havde det nok heller ikke til hensigt. 6 hold (18 medlemmer) deltog i pinseturen.

Følgetonbåden er roet flittigt og er vel nok den mest populære weekendtursform, da vi jo med den kommer væk fra Øresunds gråbrune bølger. Den startede den 11. juni med at ro nordover og sluttede den 17. oktober med at mangle blot 15 km i at nå klubben igen, men desværre, Poseidon var ikke med os.

Af ferieture har 8 hold deltaget i ture, der var arrangeret af klubben, nemlig 2 ved Sydfyn, 4 i Norge og 2 i Berlin. Desuden har 3 medlemmer deltaget i ture, der ikke var arrangeret af D. S. R.

Nivåhuset er desværre ikke benyttet særlig meget, nemlig kun 6 gange, af roende hold, og det til trods for at huset er gjort grundigt i stand i år. Det er dog endnu ikke færdigt, da gulvet endnu kun er halvt afslebet, men vi når resten i næste sæson.

Fremgangen i antallet af langture er glædeligt, men mest mest glædeligt er det, at 21 af roerne i 1971 roede deres første langtur. Desværre må man til gengæld konstatere, at flere af de ellers gamle langtursroere har været ret passive i år. Jeg håber dog, at langtursroningen i D. S. R. har fået en (tiltrængt) transfusion, som kan bevirke, at sæsonen 1972 bliver endnu bedre.

Bente.

Ski- og orienteringssektionen 1971 (31. sæson)

1971 er gået. For sektionen blev det et år som så mange andre. Aktiviteten har været den samme på alle områder. I det følgende vil blive berettet om de enkelte aktiviteter i sektionen i 1971.

I løbet af året har der været 6 løb fra Gåsehuset. Fremmødet ved disse løb har været på det jævne. I løbene i efteråret har der været en del kaproere, der har løbet nogle lange baner, hvor der faktisk gik vej fra post til post. For øvrigt har vi prøvet at lægge et stort antal poster ud i skoven og så lade folk finde så mange, som man ønskede. Det sidste løb var det traditionelle julekispus, som Gert Pedersen havde påtaget sig at lægge. Han havde virkelig brudt hjernen med at finde de mest ondskabsfulde specialiteter. En overordentlig stor del af løbet foregik på kompaskurser. Enden på det hele blev da også, at ingen nåede helt gennem løbet. Da man ikke har ret mange kort over skoven tilbage, havde Gert valgt at undlade at give folk et kort med. Dette gjorde jo ikke sagen mere simpel.

Man må erkende, at det hovedsageligt er de gamle hårdt prøvede gutter, der møder op til løbene i Gåsehuset. Mit ønske er stadig, at så mange som muligt finder ud af, at det er ganske morsomt at tage en tur til Ravnsholt og finde nogle poster og derefter spise frokost i Gåsehuset. Og så er turen i skoven oven i købet sund for kondi og alt det der.

De åbne løb

Der har været 93 starter i de åbne løb. I nedenstående statistik er vist, hvilke folk der har startet.

Birthe Clausen	4
Tove Bilsøe Hansen	1
Lis Jensen	1
Lis Pedersen	2
Ronald Clausen	16
Kell Halstrøm	3
Poul Erik Birk Jacobsen	11
Lars Hvitved	1
Willem Håkanson	7
Mogens Küster	5
Kurt Verner Madsen	1
Poul Madsen	3
Knud Mikkelsen	3
Bent Mærsk	4
Ole Skov Nielsen	2
Poul Nissen	10
Palle Orig	1
Gert Pedersen	10
Emil Sørensen	1
Einer Voigt	7

Som det ses, er der 93 starter fordelt på 20 mennesker, men det ses også, at fordelingen ikke er jævn. Det er en lille kerne, der stiller op gang på gang. De opnåede resultater er jævnt gode. Den eneste, der har klaret sig over middel, er Rode, der konstant har været at finde blandt de første i HB-klassen. Så vidt jeg kan se, skal han rykke op i HA-klassen næste sæson. Gert har startet i HB og kan også rykke op i HA, og Mærsk har startet i HC og kan rykke op i HB.

De nye klassifikationsregler er meget fleksible. Man kan rykke en klasse op, når man får mindst 225 points i 3 løb inden for 12 måneder, og man *skal* rykke en klasse op, når man får 275 points i 3 løb inden for 12 måneder. Nedad er der tilsvarende regler, således at man under en vis grænse kan rykke ned og under en endnu lavere grænse *skal* rykke ned.

Stifinderløbet

D. S. R. afholdt igen i år sit løb ved Klippan i Sverige. Det var i år begunstiget af udmærket vejr og næsten 200 deltagere. Gert og Kell havde lagt banerne, og det havde de efter manges udsagn gjort godt. Dog blev der anket en del over begynderbanen, som afgjort var for svær. Antallet af officials passede, men havde der bare været lidt koldere, ville det have været nødvendigt med flere. Vi må altså indse, at hvis vi skal fortsætte med at afholde dette løb, er det nødvendigt at få aktiveret nogle flere folk, der kan hjælpe.

Generalforsamlingen

Generalforsamlingen var som sædvanlig ikke reglementeret. I år blev den afholdt senere, end den skal ifølge loven. Dette gjorde dog ikke noget. Det blev en udmærket generalforsamling alligevel. Formanden aflagde sin beretning og sagde som sædvanlig ikke ret meget, men lidt om Stifinderløbet, samt at næste års Stifinderløb også skal foregå ved Klippan. Kassereren aflagde et pænt regnskab, som han på mystisk vis havde fået til at stemme. Under valg af styre oplyste Gert, at han på grund af manglende tid ikke ønskede genvalg. Styret blev herefter:

Formand: Kell Hallstrøm
Kasserer: Poul Nissen
Sekretær: Ronald Clausen

For at få flere til at bakke op bag Stifinderløbet påtog Dan Nielsen sig at være stævneleder, og Poul Nissen påtog sig at være med til rekognosceringen sammen med Kell.

Man diskuterede, hvad man skulle sætte som målsætning for sektionen. Nogle mente, at det væsentligste var at få flest muligt ud at løbe. Dette kunne gøres ved at agitere tilstrækkeligt for løbene fra Gåsehuset. Samtidigt blev det fremhævet, at det var væsentligt at have Stifinderløbet som noget, der gav ansigt udadtil, og som kunne samle sektionens medlemmer.

Som omtalt i indledningen havde sektionen ikke den fremgang, som vi havde ønsket. Vi har set en del nye mennesker både i Gåschuset og i de åbne løb, men det har været færre, end vi havde håbet. Når man ser på sæsonen, må man endvidere undre sig over, at så få af de mennesker, der for få år siden var bærere af sektionen, ikke viser sig mere. I år er

Mærsk dog dukket op igen. Jeg vil derfor håbe, at mange af de »gamle« dukker frem igen, og at mange nye vil komme til. Vi må så strenge os an for at gøre det, vi laver, så tiltrækkende, at folk bliver hængende.

Hermed tak for 1971 og velkommen til sæsonen 1972. Lad os ønske, at det bliver en sæson af de helt store.

Ronald Clausen.

»Det er ganske morsomt at tage en tur til Ravnsholt og finde nogle poster«

Sjælland rundt

pr.

FØLJETONBÅD

HELSINGØR-GILLELEJE

Føljetonbåden var, som det fremgår af det foregående, ikke nået ret langt på dette sæsonmæssigt fremskredne tidspunkt. Vi startede om fredagen med at udskifte AR med klubbens nyeste langtursbåd Absalon, idet AR skulle på ferietur i Norge.

Lørdag morgen startede vi i fint vejr, langtursrochefen, hendes fætter og hendes logerende (undertegnede). Planen var at ro til Gilleleje i løbet af lørdagen, overnatte på en venlig mands græsplæne og så nå Hundested om søndagen. Lørdag forløb planmæssigt, idet dog den venlige mand, som Bente kendte i forvejen, viste sig at være så venlig, at vi var helt flove, da vi sent lørdag aften/søndag morgen tumlede mætte/småplørede/dødtrætte ud i teltet på hans græsplæne. Vi vågnede ved en kær lyd: klirrende kaffekopper. Vort værtspar havde kaffe og morgenbrød parat ved havebordet. Vi sad en kort tid med udsigt over Skagerak og samlede kræfter, men det varede kun så kort. Og regnen kom. I hast måtte vi gribe løstflyvende rundstykker samt redde kaffe fra vandforgiftning. Vi trak indendørs. Efter en trøstesløs vejrmelding opgav vi videre fremfærd. Vi fik båden parkeret i haven, teltet ned og hængt til tørre, mad og drikkevarer bragt i sikkerhed. Resten af dagen tilbragte vi hos vore ufrivillige værter. De tog det pænt. Til frokost serverede fruen et bjerg af lækre frikadeller. Lykken er at møde rare mennesker.

Episode: Søndag kl. 10, silende regn, blæst, mystisk rødklædt person på stranden, kikkert – – nåååå, bare en julemand! Julem – – hvad drak jeg i aftes? Men den var go' nok. En reklamejulemand fra Carmen Curlers traskede i absolut ensomhed op og ned ad stranden. Han blev, som vi, inviteret på frokost, og det må siges, at hverken skæg eller hår var nogen god reklame for produktet – højst som billedet FØR. *Krumholt.*

KULHUSE-HAVNSØ

med Sommer, Bendix og Mikkel (som kaptajn)

Denne tur havde allerede før starten givet anledning til forskellige meningsudvekslinger: det ville være morsomt for en gangs skyld at komme rundt om Sjællands Odde, at se den barske natur og føle det rigtige hav omkring sig. Vi vidste jo heller ikke, om lammefjordskanalerne var farbare, og Sommer erklærede, at han havde set kanalerne én gang, og der var nok. Men kunne vi nå det? Det ville jo være uheldigt at nødlande et eller andet upraktisk sted.

Vi brugte halvdelen af lørdagen til at bære ting frem og tilbage og stuve båden. Derefter måtte vi erkende, at der blæste en frisk vind fra nordvest. Vi blev så enige om at tage til Korshage for at se, hvordan det rigtige Kattegat så ud. Det viste tænder. Vi badede, og derefter diskuterede vi de tre-fire muligheder, vi måtte vælge imellem. Efter en halv time faldt Bendix i søvn og vågnede først ved femtiden. Da havde vi allerede besluttet at gå gennem Lammefjorden. Det blev en skøn tur i den danske sommernat. Vi landede i Audebo (ved dæmningen), og noget over midnat var middagen klar.

Søndag formiddag slæbte vi båden over dæmningen. Det er i virkeligheden ganske morsomt at ro i kanalen. Det er som at spadsere hen over en grøn eng. En gang imellem går man op på en af de forhenværende strandklinter og nyder udsigten over det grønne hav.

Det var stille og varmt, somme tider lidt for varmt. Nu blev kanalen, vi roede i, også grønnere og grønnere. Vi skulle have god fart på for at forcere andemaden. Af og til måtte vi stage, og lidt før Fårevejle var det mest praktisk at trække båden fra landjorden. Først én mand, som hurtigt blev træt, så to mand på hammelen. Båden kom dog fremad, det gjorde kanalens indhold af andemad og åkander og ågræs også, tilmed i samme fart.

Da vi således havde renset et par hundrede meter af kanalen og brugt en time til det, kunne almindelig reguladetri fortælle os, at det blev ikke den dag, vi kom roende til Havnsø.

Båd og bagage blev halet op på en græsmark. Den værste sult blev stillet, og to mand organiserede en ladvogn fra en nærliggende bondegård efter at have afvunget bonden en tilladelse til, at vi måtte parkere båd og bagage i hans lade.

Når nøden er størst, er hjælpen nærmest, siger man, og det var for en gangs skyld rigtigt. Mikkel flyttede omkring på bagagen og kom i snak med en hyggelig mand på landevejen. Der var almindelig enighed om, at det var for galt, at man ikke havde renset kanalen op endnu. Vi var i en lidt dum situation, for vi skulle jo have været til Havnsø med båden og ikke ligge og rode rundt midt inde i landet. Nå, men han kunne da godt køre os til Havnsø, i folkevognen. Ja, det var pænt af ham, men det var nu mere båden, det kom an på. Den ville han da godt tage med på taget. En vis skepsis var nærliggende. Han kom med bilen, en folkevogn med lad og galge bagerst i vognen. Det viste sig, at han var den lokale skraldemand (eller poschenter må det vel hedde nu om dage). I løbet af nul komma fem havde han tryllet båd og bagage og to mand op i vognen, og så gik turen til Havnsø. Der efterlod vi båd og bagage i havnefogedens varetægt.

For at gøre det hele fuldstændigt, bød vor chauffør og hans kone os på kaffe og smørrebrød, da vi kom tilbage. Han ville overhovedet ikke høre tale om betaling for turen. Han skulle jo ikke have lavet noget den aften alligevel.

Han havde i øvrigt en morsom bibeskæftigelse. Han opkøbte gamle ting af enhver art: møbler, husgeråd og pyntegenstande, som han pudsede op og solgte for en rimelig pris. Alene af den grund er han nok værd at besøge. Skulle nogen have interesse for det, kan vi angive hans hus på et landkort.

Således endte eventyret også godt denne gang. Indrøm det bare: den, der tager på tur med Mikkel, oplever altid noget. Tit de særeste ting. *Mikkel.*

KALUNDBORG-MULLERUP

Vi (Jean Pierre, Ronald og jeg) startede fra Kalundborg i et øjeblik, hvor regnen holdt en lille pause. Den begyndte dog snart igen og blev mere eller mindre ved resten af dagen, men man vænner sig til det (hm!). Efter frokost skulle det gøre godt med en dejlig varm kop kaffe, men ak, både filter og tragt lå i Kalundborg. Kaffe ville vi have, tog petroleumstragten, skoldede den, proppede noget køkkenrulle i og hældte kaffe og vand på. Det var varmt, men kaffe var det ikke. Henimod aften gik vi i land på nordsiden af Reersø lige ved en sommerhuskoloni. Det så ikke indbydende ud. Vi blev da osse advaret mod at slå lejr der, hvor vi havde tænkt os. I stedet var der et venligt ægtepar, der tilbød os, at vi kunne slå lejr på deres sommerhusgrund. Meget venligt. Så måtte man finde sig i at have en flok nysgerrige børn stående og kigge ind i teltet. Det venlige ægtepar tilbød os, at vi kunne varme vand hos dem, hvilket var yderst belejligt, for begge vores elendige kogeapparater var defekte og duede ikke mere.

Næste dag viste solen sig, men til gengæld blæste der en kraftig vind fra nordvest, hvilket ikke er så godt, når man skal rundt om Reersø. Men vi fattede mod og gik ud. Efter et par timer at have kæmpet med bølger så høje som Rundetårn (næsten da) og en vind, så man var ved at blæse ud af båden, nåede vi den lille fredfyldte havn Reersø, der lå godt i læ. Der spiste vi frokost, skiftede tøj og rekreerede os i solen, hvorefter vi gjorde en sidste kraftanstrengelse og roede til Mullerup. Det er en ret kommerciel havn, og vi troede, vi skulle til at betale høje summer for at have båden liggende på en campingplads. Der var nu ikke så slemt. Man sagde til os, at vi skulle bare lade som ingenting, så gik det nok. Og det gjorde det også. *Birthe Clausen.*

MULLERUP HAVN-SKÆLSKØR

Undervejs til Mullerup var bilen blevet ramt af nogle flagrende væsener, der lignede mariehøns. Ved ankomsten viste der sig at være – mariehøns. Der var myriader af dem; vi havde dem i håret, såvel uden på som inden for skjorten, de knasede under fødderne på os, og solen formørkedes, når der ankom en ny sværm af de søde små. Vi koncentrerede os derfor om i en fart at få båden i vandet og stuvet bagage. Det var Carstens

debut uden for det daglige roområde, og han havde oven i købet fået overladt det meget ansvarsfulde job som turens kok. Han gik samvittighedsfuldt i gang med at fylde madkassen op til bristepunktet, vi skulle ikke lide nogen nød. Han styrede så med målbevidste skridt ud af bådebroen med den tungt lastede madkasse. Midtvejs ude gik bunden ud af kassen med et brag. Nå, ud over at Carsten resten af dagen havde nogle nervøse trækninger, begrænsedes skaden dog til, at en pakke kransekager røg i vandet og nogle øjeblikke flød rundt blandt mariehønsene.

Vi kom om bord uden yderligere uheld og roede hurtigt uden for mariehønsenes rækkevidde og nød den pragtfulde eftermiddag med høstsol og blikvand. Båden gled godt, og vi snakkede allerede om den kæmpedagsmarch, vi måtte tage om søndagen for at få afløb for kræfterne. Vi slog lejr lidt før solnedgang på en fredfyldt plet ved en bådebro.

Den næste morgen blev Carsten og jeg vækket af vor blide slummer ved, at Krumholt bag teltet snakkede med en af stedets beboere, der var noget utilfreds med, at vi havde »slået os ned på grevelig jord«. Han blev dog meget formilder, da han forstod, at Krumholt »ikke havde nogen kvindfolk i teltet«.

Vi fik nu en påmindelse om, hvor omskiftelig langtursroning er, for det var frisket op fra øst, så vi glemte alle vidtløftige planer og styrede ind i fjorden mod Skælskør. Som bekendt er den 4–5 km strækning i Skælskør Yderfjord normalt et meget roligt vand, men den stærke østenvind havde pisket den op til skrappe bølger, så på denne korte strækning nåede vi såvel at blive gennemblodt til skindet som at få afløb for gårsdagens energioverskud. *Gerhardt.*

SKÆLSKØR-VORDINGBORG

Efter en hundekold rotur en klubaften, hvor jeg på det nærmeste havde svoret, at nu måtte roningen da være slut for i år, blev jeg overtalt til at ro føljetonbåden videre fra Skælskør.

Fredag den 17. september tog Jean Pierre, Krumholt og undertegnede af sted til Skælskør, hvor vi overnattede i roklubben. Vejret gav os visse betænkeligheder, men næste morgen var regnen heldigvis væk, og der blæste en frisk vind. Af sted tog vi, pakket godt ind. Det gik lidt tungt ud af fjorden, hvor

vi havde stiv modvind, men da vi rundede Stigsnæs, fik vi en solid rygvind, og vi kunne derfor holde en pæn fart uden at overanstrenge os. Hen på eftermiddagen gik vi ind til Karrebæksminde for at overnatte. Da vi ikke havde megen lyst til at sove i telt på grund af regn og kulde, spurgte vi en fisker, som stod og sorterede dagens fangst, om han ikke havde et magasin eller lignende, vi kunne sove i. Det havde han, men han foreslog, vi hellere skulle overnatte i hans kutter. Så var vi jo fri for at skulle slæbe robåden på land. Så derved blev det, og vi fortøjede til kutteren og gik om bord. Der var lige netop plads til 3 i kahytten og meget stemningsfuldt. Lysskæret fra den gyngende petroleumslampe, kutterens sagte duven og dønningernes lette skvulpen mod bolværk og skibsside. Jean Pierre forhøjede stemningen berydeligt ved at fortælle grufulde beretninger om »Franske tilstande«.

Men det var et problem at få sovet. En lå på gulvet og to i sidekøjerne. Det sidste var ikke lige behageligt. Det var noget af en prøvelse for et nordisk menneske af gennemsnitshøjde at ligge sammenfoldet i et rum, der måler 140×40 cm.

Næste morgen blev vi purret af fiskeren, der skulle ud og røgte sine garn. Vi tog afsked og roede mod Vordingborg. Vi kom gennem et meget smukt område, som visse steder var næsten ubeboet, bl. a. ved Knudsodde. Efter 5–6 timers roning nåede vi godt trætte frem til Vordingborg Roklub, hvor vi lagde båden op. *Olle W. Petterson.*

VORDINGBORG-FAXE LADEPLADS

Jeg var i den heldige situation at have været medlem af klubben i knap nok tre uger, da jeg en aften, jeg sad og fik en kop kaffe i klubben, kom i samtale med Bente og Olle Petterson. Jeg fandt ud af, at de havde et problem den kommende weekend – de manglede en trediemand til at ro føljetonbåden fra Vordingborg til Faxe Ladeplads. Jeg var selvfølgelig dum nok til at tilbyde min assistance, men uden at tænke over, hvad en weekend tur var for noget; nå, men nu sad jeg i saksen.

Vi startede fra København fredag aften den sidste weekend i september og kom 1½ time senere til Vordingborg, hvor vi tog ned til roklubben der. Her udnævntes Olle til kok for hele turen, hvilket han klarede udmærket. Vi gik tidligt i seng (kl. ca. 1,30), så vi kunne blive helt friske til lørdag morgen kl.

7,00 (fik jeg at vide). Vi stod derfor op kl. 9,30. Friske og udhvilede – hm! Morgenmaden blev hurtigt overstået, og Absalon blev sat i vandet og pakket, hvorefter vi roede afsted i en frisk sydvestlig brise med delvis solskin. Vort første mål var Kallehave, hvor vi ville spise frokost. Jeg tænkte: »Det er en tur på 12–14 km, hvordan klarer du den efter at have roet fire gange i Kalkbrænderihavnen?« Nå, men der blev heller ikke så hårdt brug for roning, thi vinden var med os. Vi kom hurtigt til Kallehave og spiste vores medbragte mad, hvorefter vi fortsatte mod Jungshoved, hvor vi ville overnatte. Vinden kom nu ind fra siden, og så fandt jeg jo ud af, hvad det ville sige at ro længere strækninger. Jeg begyndte at skæve til min hånd og de deri voksende vabler. Efter ca. 12 km roning kom vi til Jungshoved og fandt et lille fiskerleje, hvor vi gik ind og slog lejr for natten. Men det, at roere burde gå tidligt i seng for at være friske næste dag, mærker man ikke meget til – der var først ro i lejren kl. ca. 3,00. Vi kom derfor først af sted kl. 10,30 søndag formiddag og satte kursen mod Faxe Ladeplads. Vi roede pænt til, og allerede kl. 14,00 var vi i Faxe Ladeplads, hvor der skulle spises frokost. Der blev endvidere snakket om at fortsætte til Rødvig for at gøre det lettere for næste weekend-hold. Men da vi havde fået et »lækkert« måltid og kaffe med små sorte, fandt Bente og Olle ud af, at de ikke havde sovet så meget sidste nat, og de lagde sig på stranden for at få en »lille« lur, mens jeg gik op i byen for at finde togtider og for at finde én, der havde med roklubben i Faxe Ladeplads at gøre, thi man havde nu fundet ud af, at man havde anstrengt sig så meget i den forløbne weekend (med ca. 20 km effektiv roning), at man ikke kunne ro længere. Men det mål, vi havde sat os, var jo også nået. *Palle Rørsgård.*

KØGE-KØBENHAVN

Med den forventning, at langtur gik ud på at dase, spise frokost og ta' et par tag engang imellem, lod jeg mig en kølig efterårsdag lokke på tur med Packness og Martin. Vi ankom til startstedet lørdag den 12. oktober i den tro, at vi kunne overnatte i byens roklub, men her fejredes standerstrygningen på lystigste vis, så enhver tanke herom måtte skrinlægges. Til vort held forbarmede et yngre gæstfrit ægtepar sig over os og gav os husly for natten.

Som A-menneske syntes Packness, at vi skulle starte kl. 4 om morgenen, men vi fik dog udsættelse til kl. 5. Morgenmaden blev indtaget i roklubben. Den bestod af basser og porsesnaps, og med varme i kroppen begav vi os afsted. Vejret om morgenen var fint. Vinden lige i syd, så vi regnede ikke med at få problemer undervejs. Med min store interesse for fiskeri så jeg med forventning frem til vor rotur mellem bundgarnspæle, og trods høj bølgegang havde jeg da også en bundgarnspælerækkegennemsejlingsstræfprocent på nær de 100. Svøbt i Packness' gamle lammeskind sad jeg på styrmandsposten og gjorde alt, hvad der stod i min magt for at bestride denne stilling, mens Packness og Martin kom med morsomme tilråb.

Efter 5 timers hård roning og adskillige skvæt vand var vi alle så stivfrosne, at vi fandt det rigtigst at lægge båden op ved en lille havn nær Jægerkroen. Da båden lå helt ubeskyttet på kajen, besluttedes det at køre den de sidste 10–15 km hjem. Om båden blev roet hele Sjælland rundt kan nok diskuteres, men personlig mener jeg dog, det lykkedes. *Grete Poulsen.*

Roernes motionsløb ved Bagsværd sø.

Kaproning

Skjæmtevise for hårdhudede på melodien: »På Samsø var en pige –«.

De lange, lyse dage – er nu gået bort,
snart kan vi ej dyrke – vores kjære sport.
Derfor vil vi sjunge
hver med vores tunge-
mål, så det vil runge:
»Åh, det er en skam«.

Hvem er det mon, der råber – disse »glade« ord
med diskant og basser – ud i blandet kor?
Et par motionister,
måske tre gratister,
resten kapro-ister.
»Åh, det er en skam«.

De sidste fører nemlig – klubben ud i gæld,
ved at ro som gale – ror de den ihjel.
Skønne sommerdage
Bagsværd sø de tage
fremad og tilbage.
»Åh, det er en skam«.

Af både var der flere – til hver enkelt mand,
da sæsonen started' – på det kolde vand.
Men ved fusionering
og kollaborering,
sket en halvering.
»Åh, det er en skam«.

Hver lørdag-søndag rejste – roerne afsted
for at vinde sejre – de ku' prale med.
Brabrand blev belejret,
men ak, ej besejret,
intet DM fejret.
»Åh, det var en skam«.

Når vi hinsidan drager – til en liten sjö,
plejer vi at give – svensken mange klø.
Men i år det hændte,
billedet sig vendte,
vi bag svensken endte.
»Åh, det var en skam«.

I aften kan vi feste – i vor gamle klub,
dagens mesterskaber – vandt den, rub og stub.*
Vi os alle glæder
over denne hæder,
ingen mere kvæder:
»Åh, det er en skam«.

* *Denne linie indeholder pointen, idet der er tale om klubkaproningen.(!)*

51-årig match genoplivet

Den traditionsrige ottermatch mellem Universitetet og Læreanstalten blev sidste gang roet i 1968. DTHs og DIAs udflytning og studieplanernes stramning medførte, at DSR ikke siden kunne stille 8 polyt.'er og ing.'er til en otter.

Matchen er blevet genoplivet, idet Lyngby Roklub nu kan stille polyteknikerholdet (med enkelte roere fra DSR), mens vi møder med universitetsholdet. Matchen blev i år roet lørdag den 18. september på en 1000 m bane på Lyngby Sø i forbindelse med Fredensborgregattaen, som er en venskabskaproning mellem Lyngby og Fredensborg. Polyteknikerholdet ror i blå bluser (Polyteknisk Roklubs rodragt, nu DSRs motionsdragt), mens universitetsholdet ror i hvide bluser (Akademisk Roklubs rodragt). Efter matchen var der i år spisning i Lyngby Dame-Roklub, hvor pokalen, paraplystativet, og præmierne,moseegspapirknive med indfældet sølvåre, blev overrakt. Aftenen sluttede med fest i Lyngby Roklub. I Lyngby stod Poul Erik Thomsen og materielforvalteren Leif Poulsen for arrangementet.

Så meget om baggrund og ydre rammer. Selve kaproningen var ikke den store oplevelse for tilskuerne. Universitetet kom bedst fra start og nåede på den korte bane at vinde med 2–3 længder. Polyteknikerholdet var knap så rutineret, og som det hænder for hurtigt sammensatte mandskaber, blev det en kamp mellem styrbord og bagbord. Læreanstalten styrede ind bag Universitetet, og set fra tilskuerpladsen ved Lyngby Roklub lå holdene på linie indtil slutspurten. Paraplystativet var, som det hører sig til, anbragt ved målstregen, men ak, det ligger tungt med traditionerne: Begge hold glemte at lade konkurrenten leve.

Den efterfølgende sammenkomst var derimod alle tiders. Der var virkelig god stemning med dejlig mad, masser af øl og snaps og mere eller mindre besynderlige festtaler. Ølstafetten blev dømt til dødt løb. Værsgo: Omkamp. Med lidt udskiftning og supplering blev 2 gange 11 øller drukket og hældt ud over hovederne i rekordtempo. Universitetet vandt med et par dråber takket være et godt holdsamarbejde. Der blev heppet og hjulpet, så det må have varet et par dage at lufte øllugten ud efter gildet.

11 af DSRs roere fik en uforglemmelig oplevelse. Anders Odgård og Jørgen E. Rasmussen var med på Læreanstaltens hold. Universitetsholdet bestod af Bjarne Nørgaard, Kjeld Laursen og (cox) Steen Dragsted fra efterårsbegynderfireren, Palle Røjel fra letvægtsfireren, Preben Grosbøll fra letvægtsdobbeltsculleren, Poul Hedeboe og Henrik Teglers fra begynderdobbeltsculleren, Mike Robson fra Cambridge og Stig Rasmussen fra Maribo.

Studentermatchen er kommet igen for at blive. Næste år træner Lyngby Roklub sit hold allerede fra april, og næste år er det DSRs tur til at være arrangør. *Sommer.*

HENRY LARSENS
Outrigger-værft
Alt i løsdele
TØXENSVEJ 16 - KØGE
TELEFON (03) 65 21 42

Se — det var en kaproning!

Hej gutter – nu skal I høre en historie! Jeg véd godt, at nogle af jer har hørt den før, men den er garanteret vokset i dimensioner siden da.

Det var en af disse her stille midsommermorgener, hvor solen står op efter en kort midnatsdukkert bag horisonten. Stilheden er så enorm (hvor sover folk dog længe om søndagen), at man farer op som B-menneske en rum tid efter den beregnede. Luksuskøretøjet husker man da at få med, og med det ene øjenlåg åbnet ved hjælp af en halv tændstik – uden svovl – går det derudad. På vej ud af byen optages et par kolleger – A-mennesker – der selvfølgelig kom til tiden. Køretøjet klarer selv turen, det skal bare have et praj før svinget ind mod Maribo. Tågen letter efterhånden indenbords, og vi vugger sagte afsted med de 100–110 i timen, den kan klare i stille vejr. Det er verdens bedste vogn – sagde sælgeren. Et kranabonnement var derfor ganske overflødigt. Behøver navnet nævnes: R4? – udtales med fransk Q. Midt under en diskussion om formandens mentale tilstand under udførelse af jobbet som opråber ved forgangne vinters andespil, starter vore hoveder en serie angreb på tagkonstruktionen. Taget forsvarer sig ret kraftigt, og isserne når i løbet af forbavsende kort tid en tilstand, der mistænkeligt ligner blødkogte æg. Vejen må være i en elendig forfatning, hvorfor en nærmere besigtigelse vedtages. Den nye motorvej ved Koge synes ret regelmæssig i overfladen. Trods stor ulyst må jeg fiske et tidligt sommeræble op af tasken og tage en bid. Det er surt. Motorhjelmen fjernes, og diverse modelforsøg i 1:1 udføres. Resultatet er nedslående: Tilstedeværelse af løse genstande i mindst én cylinder. – – Vi bliver hurtigt taget op og opnår et halv-times-lift i en2CV. Vi gør os de hæderligste anstrengelser for at holde en søvndrukken Mallorce-tur-retur-pilot i oprejst siddestilling, mens vi berømmer citronens mange fortræffelige egenskaber.

Ved en ukendt bivej overlades piloten til højere magters beskyttelse, hvorefter det lykkes vore 3 ivrige tommelfingre at få standset en Mercedes. Indholdet er en langturslastvognschauffør på vej til Czekoslovakiet efter sin brud. De har været gift i 6 år, og nu har konen allerede fået sin første udrejsetilladelse. I øvrigt havde vor vært i sin metier kun nedlagt 2 personbiler med indhold, men han havde dog en kollega med et tal på 7. »Hvorfor foretager disse småbiler så mange hasarderede overhalinger, når de véd, der ikke er plads under vore transportanlæg?« Vi *véd* det ikke!

Før næste lift nødsages vi til at rationalisere: 1 tommelfinger ad gangen, med skift hver 5. minut. Endelig – et på langs overskåret rugbrød, fra naboklubben – skønt – at sidde udendørs i en frisk brise, der afkøler huden med en hastighed på 324 millioner meter pr. sekund.

Det var sgu' en skjøn tur – og nu er jeg medlem af Falck!

Kaproningen? Om vi vandt? Min hukommelse er ikke så god, men vi vandt da ellers næsten altid! *Emil.*

S. E. ALBERTUS
EXPORT - IMPORT
LUNDEVANGSVEJ 4
2900 HELLERUP
TLF. HE 10230

Laks og rejer på Jomfruland —

I bedste Kjøller-stil startede Norgesturen juli 1971 med forkert opgivne togtider, men på trods heraf ankom vi, familien Lunn, Martin og Kim, velbeholdne til Frederikshavn, hvor Jens og Bente havde våget over PR og AR hele natten. Overfarten voldte ingen problemer. Den dag roede vi kun et par km bort fra Larvik, inden vi fandt en lejrplads.

Næste morgen skulle den egentlige »ferie« begynde. Her opdagede det ene hold, Kim, Bente og Preben, at kort og kompas besværliggør navigationen, idet det lykkedes Preben at finde en genvej, der gjorde turen 2 km længere. Til gengæld opdagede det andet hold materiellets holdbarhed, idet roret gik i stykker. Dette var meget uheldigt, da det blæste kraftigt op. Som skibbrudne måtte vi derfor søge land på en barsk klippekyst, men det lokkede jo også en snaps mere ned!

I løbet af natten løjede vinden og spritten af, og vi var atter rede til at trodse Neptuns sønner. Efter roret var repareret, var det ene hold dog for trodsigt, og gik, som aftalt, over den småkrusede vig, mens det pivede hold med de tre styrmænd sakkede agterud og til sidst opgav og i stedet besteg et norsk fjeld. Da de endelig hen under aften fik snøvlet sig over vigen, blev de modtaget med åbne arme af det andet hold, der med længsel havde ventet på medbragt brød, kaffe og ægtefæller. Terrænet omkring lejren var noget af det mest egnede til rulletur, og alle benyttede sig da også heraf.

Herfra startede den smukkeste del af turen – Langesund, hvor vi fandt en 1. sals lejrplads. I Kragerø blev vi modtaget af den danske vicekonsul, hvorefter vi gik i byen og proviantérede til den store fødselsdagsfest for kokken. Den skulle holdes på Jomfruland, og her ankom vi henunder aften. Jens havde været der før, så folk forskansede sig i deres huse, og kun med megen møje fandt vi en lejrplads. Det blev en fest, der ingen mage havde set. Laks og rejer, men planen om pandekager løb ud i sandet samtidig med, at øl, snaps og cognac løb ned til havdyrene. Dagen derpå holdt vi da også »fri« til stor sorg for de lokale norske nordmænd, der ønskede os hjem til Danmark, hvorfra vi ikke kunne forstyrre deres sommerhusidyl.

Efter meget slid og mere slæb.

Kl. 4,30 blev begge mandskaber vækket af et infernalsk »Kim-spektakel«, nogle kolde pandekager blev sat til livs, og snart var vi atter på vej. Efter meget slid og mere slæb var vi hos Dich. Han var desværre ikke hjemme, så vi fortsatte til redaktøren, hvor vi på grund af gæstfrihed og regnvejr blev i to dage. Her så vi bl. a. nordens største jættegryde, hvor Martin badede, mens pigerne bly slog øjnene ned og trådte et par skridt nærmere. Den ene aften fangede undertegnede en torsk på 2 kg, så middagsmaden var reddet. Næste dag forsøgte Bente sig, og hun hev med møje og besvær en sej på 987 g hjem.

Arendal roklub.

Fra redaktøren nåede vil til Arendal, hvor vi trætte og forkomne indtog roklubben. For at glæde de indfødte kaproere udfordrede vi dem næste dag til 300 m fri roning i inrigger, hvor vi måtte se os slået med to bådlængder. Martin fik bagefter lejlighed til at vise, at han mestrede at kæntre både i sculler og kajak. For ikke at glemme turens egentlige formål roede vi næste dag 7 km væk fra byen og slog lejr på en lille øde ø; maksimal 1 km i omkreds. Her blev det indkøbte krabbenet indviet med et smukt resultat. Ca. 30 krabber af en gennemsnitsstørrelse på 5 cm.

Vi padlede derefter om på den anden side af Arendal og roede op af en elv, hvor vi inspicerede kraftværket og papirfabrikken. Det viste sig, at vi havde slået lejr inden for klubbens daglige roområde, så om aftenen havde vi besøg af de lokale kaproere. Næste morgen tilbage til Arendal og hermed sluttede turen, der var præget af stilfærdig roning og stor varsomhed ved omgangen med havets skjulte farer, som til enhver tid må ligge en langtursroer på sinde. *Kim Møller.*

Arendal - Oslo

Hen på foråret ringede Bente og spurgte, efter nogle smigrende ord om min roiver m. m., om jeg ville ro en uge mere i Norge. »Det drejede sig kun om at ro en båd tilbage til Oslo – Kun en lille tur«. Uden at vide, hvad jeg gik ind til, sagde jeg ja.

Så lørdag morgen måtte jeg med sorg se mine kære rofæller drage bort fra Arendal Roklub pr. taxa. Da jeg havde tørret de sidste tårer bort, gik jeg i gang med at muge ud og pakke båd, så vi straks kunne drage afsted, når Packness og Lenstrup ankom. Det var aftalen, at de to skulle tage proviant med fra vort kære hjemland, men af frygt for at gå en hungrig lørdag/søndag i møde, gik jeg dog i byen og fik fyldt madkassen. Til alt held, for da de to ankom hen under aften, fremviste de stolt en halv dåse honning, et fladt og vådt gammelt franskbrød og et par tommer tør pølse. Men også et par flasker flydende føde!

De var noget trætte efter en lang og drøj tur, og det rystede dem synligt straks at skulle på vandet i egen båd, men da vi vel ankommet til »Mågeøen« nød en gang sej med snaps og glædede os over den skønne udsigt, tror jeg nok, de begge var glade for denne flyvende start på vores færd.

I anledning af søndagen lod Packness os ligge og snue helt til klokken 7, da vi blev vækket af primussens hvæsen og af den herlige kaffeduft, der fyldte teltet. I den strålende morgensol fik vi hurtigt stuvet båden, og kl. 9,00 var der »fløjtet for tredie gang«. Vejrguderne var med os, og efter et par tag gled vi, med flaget smældende i nakken, gennem Lyngør og ud på åbent vand. Medsøen krævede en vis indsats ved pindene, og småtrætte og lidt klamme søgte vi ind i en lille vig med stille vand for at holde kaffe-tisse-skifte-pause. Et rødt sommerhus, en masse unger og flinke mennesker, der gav kaffe, bekræftede min mistanke om, at vi ved et tilfælde var landet hos »Redaktøren«. De havde gæster, og efter en kop kaffe bød vores lange færd os at drage videre. Ved Risør måtte vi sande Krumholts vise ord om, at det i dette område er umuligt at finde lejrpladser. Men Packness var træt og tillod sig derfor at lade hånt om alle naturlove. Han slog telt på en klippeside, hvor kun en havørn kan bygge rede. Da vi havde spist og dulmet vore nerver med våde varer, stillede vi os til at sove.

Kunstneren nedfælder dagens indtryk.

Igen en skøn morgen. Der er nu intet som at se solen stå op bag bjergene! Hen ad ni-tiden spiste vi frokost på Fengselsholmene, og så slog vi lige et smut ind til Kragerø for at skrive de obligatoriske postkort og for at proviantere. Da skivet var stuvet med beskøjter og ferskvandstønderne fyldt, kastede vi los, og nu gik det over de sorte vande mellem stejle klippesider. I Langesund slog vi lejr på en første sals pløjemark. Ved solnedgang sad vi foran teltet og bagte pandekager, der smagte

og duftede, som kun langturspandekager kan. Nu og da gled en kutter gennem det blanke vand. Tuk-tuk og siden dønningernes plasken mod klippesiderne. »Lyktens« genskær i vandet. I sandhed en meget stemningsfuld aften, og det blev da også sent, inden vi tørnede ind.

Sent eller ikke sent. – Skipper viste os ingen nåde, da han næste morgen sparkede os ud af teltet. Turen rundt Nevelungen var, på grund af pålandsvind og et fladt stenfyldt farvand, ret hård, og tagåren og styrmanden havde nok at se til. Ved Nevelung havn spiste vi frokost. De indfødtes børn mødte hurtigt op for at skue de vilde, som havet havde smidt op på deres strand. De viste sig venligtsindede; gav os vand og ønskede os fortsat god tur. Hen under aften lå vi og pjaskede afsted udenskærs, båret frem af medsø og en sagte brise. Så så vi pludselig en lang hvid stribe ude i horisonten. Var vi overtrætte? Så vi syner? Nu kom det nærmere. En mur af koldt norsk vand. Vi trak i pindene, og styrmanden greb godt fat om linerne. Så blev vi løftet højt, højt op og smidt ned i en mørk dal. Og så turen endnu engang. Og så var det forbi. Da vi er børn af en oplyst tid, nægtede vi at tro på søslanger og andre uhyrer, og bortforklarede fænomenet ved en teori om dønninger fra Arendal-Frederikshavn-færgen, som vi en time forinden havde set forsvinde i det fjerne.

Det var ved at være telt- og madtid, og vi var godt trætte efter 40 km roning, men kysten var stejl og landgang umulig. Vi kiggede på kortet, og tanken om endnu 12 km roning til Tønsbjerg fjorden huede ikke besætningen. Så så vi en smal sprække i bjergmassivet, og vi stak forsigtigt snuden ind i hullet. En snæver passage og så var vi pludselig i en skøn bugt. Stille vand, stor plæne, sandstrand og en bålplads. Nu forstod vi, hvordan Odysseus må have følt, da han vågnede op på Nausikaes ø! Lidt at spise og så på hovedet i luftmadras.

Det havde regnet hele natten, og det så stadig mørkt ud, så vi var mest stemt for at ligge over den dag, men da der endnu var langt til Oslo, proviantkassen tom og vinden var god til det sidste stykke udenskærs inden fjorden, besluttede vi at tage afsted. Og det gjorde vi så. Ved en lille uddød by gled vi op på stranden og gik på ekspedition for at finde en forretning. Vi var iført normalt langturstøj; Packness en gammel plaid, og vi vakte megen bestyrtelse i den lokale butik. Vi

Kokken arbejder.

Det ydede nogen Le.

havde bestyreren og et par ekspedienter i hælene, mens vi fouragerede, så vi skyndte os at betale og komme tilbage til båden, inden bydrengen kom tilbage med egnens betjent, som han sikkert var blevet sendt hen efter. Lidt uden for byen fandt vi en god frokostklippe, hvor vi hurtigt fik rejst et telt af årer og presenning. Det ydede nogen læ for styrtregnen. Efter et par humpler vådt rugbrød og et par timers venten på opholdsvejr roede vi indædt videre mod den forjættede stad. Inde i Tønsberg fjorden fandt vi en ganske god lille lejrplads, hvor vi biede for natten. Det var godt at komme inden teltdug, og vi sov godt på trods af, at vi måtte op et par gange i løbet af natten for at tøjre teltet, som stormen var ved at bortføre.

Om næste dag er der ikke meget at berette. Vejret var jævnt trist, men vinden i syd, så vi nåede hurtigt til Tønsberg, hvor jeg sendte Packness og Lenstrup i byen efter noget proviant, mens jeg selv gik efter vand. Stolte kom de tilbage med en

flaske »Linie« og ikke andet. Vi blev hurtigt enige om, at vi nok kunne klare den til Horten på væske alene. Det kunne vi da også, og et par timer senere gled vi gennem den smukke kanal i Horten. Her modtog man os med hornmusik. Det var vi naturligvis meget stolte over, skønt vi syntes, nordmændene overvurderede vores indsats en smule. Det viste sig siden, at alle Norges skolekorkestre havde sat hinanden stævne i denne by. Vi blev pænt modtaget i roklubben og nød atter at blive vasket ordentligt.

Næste dag brugte vi til at se på byen, få købt færgebilletter og komme lidt til hægterne. Men hen på eftermiddagen kom rastløsheden over os, og havets dragen gav os ingen ro. Vi måtte afsted! Turen over fjorden til Moss blev lidt våd på grund af regn og sidevind, men så drejede vi bagbord, og med vinden i ryggen gik det raskt mod Oslo. Mens fjorden snævrede ind, voksede sommerhuse og »forbudt«-skilte frem, men vi fandt dog en dejlig ø med store plæner, der egnede sig fortrinligt til teltplads. Det viste sig dog ved nærmere eftersyn at være et fort, hvor vi var aldeles uønskede. Så måtte vi gå op på en stenet strand og slå telt på en nåleskovsbevokset bjergside. Det var nu fredag aften, og vi mente nok, vi kunne ro de sidste 28 km næste dag, så vi kunne komme hjem til søndagsmiddagen. Vi stod derfor op tidligt næste morgen og var snart på vej mod storstaden. Efter knap en times roning blev vi prajet af en motorbåd, og da han skulle den samme vej, gav vi ham lov til at slæbe os det sidste stykke. Kl. 13 var vi ved færgen, og for gode ord og en halv flaske »Linie« fik vi hejst båden om bord, og snart gik det atter ud ad Oslo Fjorden.

Martin Lyager.

Rotur i Berlin.

Umiddelbart lyder det måske mærkeligt, at man kan ro rundt i Berlin, men roklubber dér har efter min mening et bedre dagligt roområde end vi. Til gengæld kan der ikke blive tale om langture.

Søndag den 22. august startede 5 mand samt motions- og langtursrochefen Bente Kjøller fra Københavns hovedbanegård med kurs mod Berlin. Vejret var meget fint, så vi var, trods diverse undersøgelser undervejs, i fint humør, da vi blev modtaget af Carl Meyer ved Bahnhof Zoo i Vestberlin. Han havde skaffet biler med chauffører, så vi blev kørt direkte til Ruderunion Arkona, hvor vi skulle bo. Dette havde Bente klaret, da hun kendte Carl Meyer fra et tidligere besøg i Berlin.

Vi fik en meget fin modtagelse i roklubben, hvor vi straks blev overlæsset med brochurer, kort, busruter, telefon nr. til klubben osv. Kort sagt, det tyske organisationstalent havde været i arbejde.

Mandag blev der ingen roning. Nogle tog til Østberlin, mens andre gik i Zoo, og hvad man nu kunne finde på. F. eks. sidde ved en fortovsrestaurant og nyde (umuligt) et glas berlinerweise mit farve, mens man kigger på livet på Kurfürstendamm. Det foreslår i hvert fald turistbrochurerne. Om aftenen fik Bente og Martin et kulturelt tilbagefald og gik i operaen. Vi andre drak deres øl.

Jean Pierre nyder «et» glas berlinerweise mit farve.

Tirsdag blev der heller ingen roning. Tyskerne havde bestilt en byrundfart til os, og derfor skulle vi være et bestemt sted ved 14 tiden. Turen var meget interessant, i hvert fald for undertegnede, der aldrig havde været i Berlin. For veteranerne var det vel lidt kedeligt, da det jo er de samme steder, de viser hver gang. Da vi kom hjem, var der kommet forstærkning, idet Vibeke Hansen og hendes bror var dukket op.

Torsdag måtte vi modstræbende til det. Bådene blev hevet i vandet, og med en tysker i hver båd stævnede vi der ud af. Det med en tysker i hver båd var en regel, de havde i klubben, men da aldersforskellen var omkring 50 år, var det ikke det rene krafttilskud.

Havelfloden, der er en biflod til Elben, gennemløber Vestberlin fra nord til syd og danner undervejs flere søer. Af disse er Wannsee og Tegeler See de største, og det var på disse samt floden, vi roede mest.

Torsdag måtte vi modstræbende til det.

Første rodag roede det ene hold, på grund af misforståelser, direkte til en roklub, hvor frokosten skulle indtages, og kom derfor ikke, som det andet hold, til Glienicker Brücke, der støder op til Østtyskland. Til gengæld var holder godt træt, da det nåede frem til roklubben. Efter spisning blev bådene lagt op, og vi tog auto- samt vandbus hjem. Om aftenen gik vi på Hofbraühaus og oplevede et tyrolerorkester i fri dressur (du milde).

Næste dag gik turen den modsatte vej, og efter søsætning af bådene roede vi ad en kanal til Griebnitzsee, hvor grænsen til Østtyskland går ude midt i vandet. Et mærkeligt syn. På vestsiden vokser løvtræer, på østsiden pigtråd.

Frokosten blev indtaget i Berliner Ruderclub. Klubhuset er mildt sagt STORT. Måske prangende efter danske forhold, men medlemmerne der har et andet forhold til deres klub, end man kender herhjemme i dag. Frokosten bestod i øvrigt, som mange af måltiderne, af pølse og øl. Derefter roede vi hjem, og tog om aftenen i operaen, hvor vi fik tudet ørerne fulde af Figaro.

Om aftenen var alle trætte, så vi blev hjemme.

Fredag regnede det om morgenen, men det klarede op, så vi roede til Tegeler See. Undervejs dertil findes en sluse, men til robåde er der en lille vogn på skinner, så man nemt kan trække båden over land. Turen blev den længste, vi roede, ca. 30 km. Om aftenen var alle trætte, så vi blev hjemme.

Lørdag tog vi tidligt til Østberlin, hvor vi traskede rundt ret planløst. Vi endte ved Pergamon museet, hvor man kan se en masse sten fra svundne tiders bygningsværker. Derefter tog undertegnede til en udstilling i Vestberlin, og så derfor først de andre igen om aftenen, hvor vi skulle til fest i en nærliggende roklub. Det var ret hyggeligt. Vi kom hjem ved 4 tiden.

Søndag rejste vi hjem og kom gennemkontrolleret til København ved 23 tiden.

Roklubberne i Berlin har næsten alle et værtspar, og derfor kunne vi få alle vore måltider i klubben, hvis vi ellers var der. Til gengæld er det nok lidt dyrere at være medlem der end her. I Ruderunion Arkona betaler man, udover kontingentet, der er højere end vores, et beløb på 100 DM årligt. I Berliner Ruderclub træffer man beslutning om, at et større arbejde skal laves, og når regningen kommer, dividerer man beløbet med antallet af medlemmer, og udskriver derefter et ekstrakontingent.

Turen var glimrende, og jeg vil håbe, andre prøver denne form for ro- og fornøjelsestur, som det er blevet udtrykt – vistnok af Martin.

Henning Enevoldsen.

HORNUNG & MØLLER
KGL. HOF-PIANOFABRIK
BREDGADE 54
1S1071
fornemste danske fabrikat

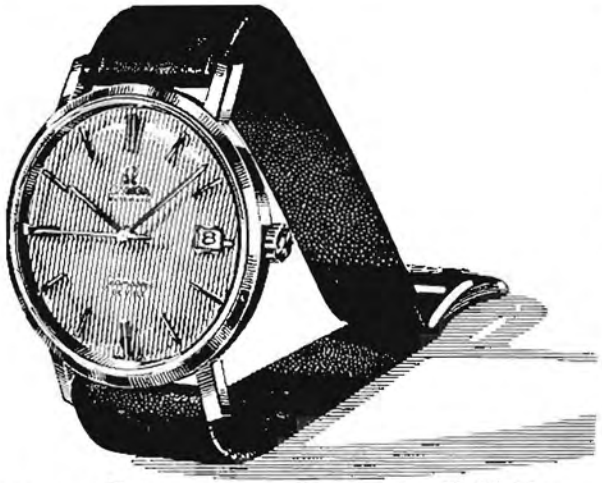

Omega Seamaster de Ville

- med automatisk optræk og kalender

Doublé kr. 777,— Stål kr. 731,—

BORNs
BOGTRYK

Spurvevej 17 - 8800 Viborg - Telefon (06) 62 22 55

DANSKE STUDENTERS ROKLUB

DSR.s ÆRESMEDLEMMER

Brygger *Carl Jacobsen* †
Professor *H. J. Hannover* †
Overlæge *H. S. Køster* †
Direktør *Henning Koch* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Direktør *Harald Simonsen* †
Overretssagfører *H. Steinthal* †
Grosserer *Gudmund Schack*
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*
Højesteretssagfører *O. Bondo Svane*
Pianofabrikant *Bjørn Møller*

DSR.s ÆRESTEGN

Hans Majestæt Kong Frederik IX †
Kaptajn *H. H. Bondo* †
Grosserer *Carl Thorup*
Direktør *Henry Skov* †
Direktør *Harald Simonsen* †
H/R-advokat *H. Rømcke*, N.S.R.
H/R-advokat *E. W. Nansen*, N.S.R. †
Aktuar *N. Solberg*, N.S.R. †
Professor, dr. med. *Knud Secher* †
Civilingeniør *H. Rée* †
Generallæge *Em. Saugman* †
Ambassadør *Frantz Hvass*
H/R-advokat *Leif Rode*, N.S.R. †
Grosserer *Gudmund Schack*
Direktør *Axel Lundqvist* †
Civilingeniør *J. Norman-Hansen*
Højesteretssagfører *O. Bondo-Svane*
Pianofabrikant *Bjørn Møller*
Sagfører *Erik Becker*

Papirkniven

Hædersgave for fortjenstfuld indsats til gavn for DSR, en papirkniv af sølv, smykket med klubbens stander og forsynet med inskriptionen "Fortjent", blev i 1935 som bryllupsgave overrakt klubbens daværende protektor:

Hans Majestæt Kong Frederik IX

Desuden indehaves »Papirkniven« af følgende:

Ove Petersen	1925	Gunnar Nyhegn	1946
J. Norman-Hansen	1926	Frode Christiansen	1948
Gudmund Schack	1926	Erik Kiersgaard	1949
H. B. Fogh	1927	Erik Becker	1950
O. Hallin	1928	H. Möhring-Andersen	1951
Axel Hertz	1928	Axel Mathiesen	1952
H. Høeg Rasmussen	1929	Bjørn Møller	1952
Axel Lundqvist	1930	Carl Sjelle	1952
H. Rée	1931	Mogens Blach	1955
Knud Secher	1932	Aage Bang	1957
Ove Mandrup-Poulsen	1933	Wriborg Jønson	1958
H. K. Rasmussen	1934	Knud O. Møller	1959
K. R. Melgaard	1935	N. O. H. Strigel	1960
Aage Jørgensen	1936	Rud Møller-Jørgensen	1960
Mogens Hee	1937	Erik Haamann	1961
O. Bondo Svane	1937	Aage Hendrup	1962
Sten Ryum	1938	Carlo Larsen	1963
Ejvind Sieverts	1939	Knud Mikkelsen	1963
Jørgen Stærfeldt	1940	Leif S. Rode	1965
Chr. Ostenfeldt	1941	Peter Wilcken	1965
Ulf Kaarsberg	1942	D.F.D.S.	1966
Gunnar Wandel	1943	Otto Bjerrum	1967
Kr. Nørlyng	1944	A. H. Bøttger	1967
Dan Frørup	1945	Morten Andersen	1967
Ejnar F. Voigt	1946	Ib Christoffersen	1967
		J. L. Mansa	1971

Sejrsmasten

DSR skænkede på generalforsamlingen i 1934 »Sejrsmasten til civilingeniør *H. Rée* til erindring om klubbens indtil da største kaproningssæson, der havde resulteret i 36 sejre.

Ingeniør Rée udsatte samme år »Sejrsmasten« som evigt vandrende præmie i DSR.

»Sejrsmasten« gives af klubbens bestyrelse for et år ad gangen til et eller flere medlemmer, som i den forløbne sæson har udført særligt fortjenstfuldt arbejde for kaproningen i DSR.

Nedenstående liste angiver, for hvilke år trofæet er tildelt de pågældende:

1934	Gudmund Schack
1935	Mogens Hee
1936	Max Sørensen
1937	Frode Christiansen
1938	K. Kolman
1939	Hugo Grumme
1940	Aage Jørgensen
1941	Kaj Traulsen
1942	Ole Secher

H. Rée

1943	Paul Sivertsen
1944	ikke uddelt
1945	H. K. Rasmussen
1946	Erik Kiersgaard
1947	ikke uddelt
1948	ikke uddelt
1949	Axel F. Mathiesen
1950	Junior-otteren
1951	Jørgen Krause
1952	ikke uddelt
1953	Poul E. Jakobsen
1954	Begynder-otteren
1955	ikke uddelt
1956	Mogens Haut og Kurt Nielsen
1957	ikke uddelt
1958	Toer m. styrmand
1959	Peter Wilcken
1960	Niels Jørgensen
1961	Drengefirer
1962	Hans Frederiksen og Ib Kruse
1963	Chr. Rasmussen
1964	Jens Rønne Hansen
1965	Begynder-otteren
1966	Kaproningsafd.
1967	Palle Blinkenberg
1968	Niels Secher
1969	Bent Serup Pedersen
1970	ikke uddelt

DANSKE STUDENTERS ROKLUBS VENNER

Grosserer S.E.Albertus
Direktør W.van Aller
Cand.jur. Henning Amelung
Direktør H.C.Andersen
Højesteretssagfører Niels Andersen
Cand.jur. Aage Bang
Overlærer L.Banke
Overingeniør E.V.Bardram
Sagfører Cand.jur. Erik Becker
Cand.polit. Erik Bastrup Birk
Grosserer Knud Biehl
Læge Ib Bjerrehus
Statsaut. revisor Otto Bjerrum
Direktør, cand.jur.
K.A.Bjørklund Bertelsen
Apoteker Svend E.Bjørn
Landsretssagfører B.Boesen
Laboratorieforst., lektor
Frode Bramsnæs
Prokurist M.Bredfeldt
Civilingeniør Bent Bredmose
Fabrikant Per Brøchner-Larsen
Civilingeniør Arne Byskov
Professor, overkirurg, dr.med.
Jens C.Christoffersen
Turistfører Walther Clasen
Regnskabschef Erik Cortsen
Fuldmægtig K.J.Crusell
Professor Jørgen S.Dich
Murermester F.G.Eisensøe
Personalechef Victor Elvang
Viceskoleinspektør Aage Feldt
Grosserer A.Filtenborg
Landsretssagfører Aksel Fischer
Civilingeniør P.Fogh
Overlærer F.Frenzel
Overlæge Ib Freuchen
Direktør Valdemar Friedricks
Museumsinspektør G.Galster
Eksp.sekretær, cand.jur. Nils Gjersøe
Prokurist H.Gundtofte-Bruun
Civilingeniør Svend Hagerup
Driftsbestyrer, civiling. Olaf Hallin
Tandlæge Jeff Hammelev
Tandlæge Mogens Hammeris
Direktør F.Aa.Hansen
Tandlæge B.Konstantin Hansen
Civilingeniør Frede Hansen
Civilingeniør Henning V.Hansen
Civilingeniør C.O.Hanssing
Civiling., entreprenør P.J.J.Harder
Civilingeniør Mogens Hee
Advokat Jørgen Helweg-Larsen
Redaktør C.Næsh Hendriksen
Højesteretssagfører, dr.jur.
Bernt Hjejle
Kommunelærer Ejvind Holm
Landsretssagfører H.H.Holm
Typograf Johs.Honoré
Ambassadør Frants Hvass
Translatør Jesper Hven
Statsaut. revisor Erik Haamann
Direktør Even Ibsen
Civilingeniør J.C.Islef
Civiling. Poul V.Fjeldsted Iversen
Overlæge Erik Jensen
Civiling. Erik Sommer Jensen
Landsretssagfører Hans Jørgen Jensen
Prokurist Henning Jensen
Korrespondent J.Sommer Jensen
Fuldmægtig, cand.jur.
Villy Ohm Jensen
Sektionsingeniør Micheli Jessen
Læge Erik Johannesen
Civilingeniør Wriborg Jønson
Stiftsbogholder Aage Jørgensen
Civilingeniør O.Borre Jørgensen
Civilingeniør Hans Kehlet
Assurandør Erik Kiersgaard
Øjenlæge Erling Kjerrumgaard
Civilingeniør Kjeld Klintøe
Overlæge Peter Krag
Professor dr.med. Niels B.Krarup
Grosserer Ove Krarup
Civilpolitiassistent Jørgen Krause
Professor dr.med. H.K.Kristensen
Ingeniør Erik Lakjer
Tandlæge Ove Lange
Landsretssagfører Carlo Larsen
Landsretssagfører J.Svenning Larsen
Direktør Finn Lorentzen
Kontorchef, cand.polit. Fridtjof Lund
Højesteretssagfører Hj.E.Lund-Andersen
Tandlæge K.Machold
Civilingeniør Jørgen C.Madsen
Regnskabschef Mogens Madsen
Professor J.L.Mansa
Civilingeniør Herbert Marcus
Læge Axel Mathiesen
Ørelæge Knud Melgaard
Civilingeniør C.Meng-Lund
Civilingeniør Knud Mikkelsen
Overpræsident, greve Carl Moltke
Tandlæge E.Myrup
Civilingeniør Bent Mærsk
Højesteretss. H.Møhring-Andersen
Arkitekt O.Mølgaard Nielsen
Pianofabrikant Bjørn Møller

Sekretær Alfred Schultz Nielsen
Stud.mag. Dan Nielsen
Civilingeniør J.Norman Hansen
Civilingeniør G.Nyhegn
Underdirektør H.Nyholm-Poulsen
Redaktør Walther Næsh
Overingeniør, cand.polyt.
Kristian H.Nørlyng
Landsretssagfører E.Winsløv Olsen
Civiling. dr.techn. Chr.Ostenfeld
Bent Packness
Handelsråd Kjeld Packness
Advokat Arne Pedersen
Civilingeniør Erling Hedegaard Pedersen
Landsretssagfører Aage Petersen
Chefredaktør Ernst Prieme
Dr.med. Peer Pærregaard
Cand.mag. Bent Rasmussen
Tandlæge Bjarno Rasmussen
Læge P. Kongstad Rasmussen
Direktør, cand.jur. Steen Ryum
Overlæge, dr.med. Jørgen Røjel
Tandlæge B.Rønnow
Dr.med. Bent Saugmann
Fru Esther Saugmann
Grosserer Gudmund Schack
Underdirektør Henrik Schaumburg
Øjenlæge Erik Sebber
Professor dr.med. Ole Secher
Ingeniør P.E.Selsner-Rasmussen
Major C.A.Sjelle
Civilingeniør Ole Skærbo
Revisor Palle Smith
Apoteker Georg Sødemann
Arkitekt N.O.Strigel
Direktør, civilingeniør P.Strårup
Civilingeniør Mogens Suppli
Højesteretssagfører O.Bondo Svane
Ambassadør Nils Svenningsen
Læge Orla Teglers
Bankfuldmægtig F.Teisner
Underdirektør Knud Terslev
Eksp.sekr. Per J.M.Thielemann
Ekspeditionssekretær C.F.Thorup
Skibsingeniør Kaj Traulsen
Tandlæge Erik Weeke
Laboratorieforstander E.F.Voigt
Ass.Overlæge Jokum Wielandt
Civilingeniør P.Wilcken
Cand.pharm. Per Willems
Civilingeniør S.E.C.Wøhlk

REGNSKABS–OVERSIGT

I kontingent er indgået ialt kr. 4993,-

Udgifter (tryksager, porto, gaver) beløber sig til kr. 4533,07

Kassebeholdning kr. 13890,14

Bjørn Møller, kasserer

D.S.R.s venner er D.S.R.s støtteforening

Medlemsskab ved henvendelse til
Pianofabrikant Bjørn Møller
Bredgade 54 . 1260 København K

BÅDENES BENYTTELSE

Type	Båd	Km	Ture	Gns.
Otter	Ormen	45	9	5,0
	Leo	240	30	8,0
	Sleipner	-	-	-
		285	39	7,3
Firer m. stm.	Andromeda	303	30	10,1
	Pollux	306	30	10,2
	Castor	45	10	4,5
	Uranus	490	35	14,0
		1144	105	10,9
Firer u.stm.	Pi	280	35	8,0
	Aslaug	1050	75	14,0
		1330	110	12,1
Toer u.stm.	Urd	510	60	8,5
	Skuld	707	54	13,1
	Verdandi	960	80	12,0
		2177	194	11,2
Toer m.stm.	Grane	-	-	-
Dobbelt-sculler	Minerva	855	90	9,5
	Rolf	561	55	10,2
	Chrisco	510	60	8,5
		1926	205	9,4
Gravelbygget	Beta	1150	95	12,1
sculler	Kappa	750	75	10,0
	Lambda	1400	100	14,0
	Delta	250	50	5,0
		3550	320	11,1
Klinkbygget	Grumme	160	20	8,0
sculler	Daphne	210	35	6,0
		370	55	6,7
Træningsture fra Bagsværd og Nordhavn i alt.		10782	1028	10,5

Type	Båd	Km	Ture	Gns	Over 30 km
Halvoutrigget dobbelsculler	Jocunde	159	32	4,9	
Halvoutrigget firer m.stm.	Olsen	44	8	5,5	
	Odin	162	21	7,7	
		206	29	7,1	
Firåres	Dan	-	-	-	
inrigger	Thor	528	51	10,3	
	Balder	657	64	10,3	1
	Viking	85	11	7,7	
		1270	126	10,1	1
Toåres	Munin	731	130	5,6	
inrigger	Hjalte	342	38	9,0	
	Fafner	646	83	7,8	1
	Loke	302	29	10,4	1
	Hroar	256	35	7,3	
	Rune	18	4	4,5	
	Helge	16	3	5,5	
	PR	807	10	80,7	4
	AR	600	30	20,0	3
	Absalon	607	20	30,4	11
	Elektra	572	80	7,2	
	Hugin	436	52	8,4	
	Lånte både	1158	11	105,3	11
		6491	525	12,4	32
Ferieture undt.		4693	516	9,1	23
Sculler	Hans	756	70	10,8	
	Tau	562	84	6,7	
	Tuto	370	58	6,4	
	Gamma	527	80	6,6	
	Teta	319	52	6,1	
	Epsilon	1109	172	6,5	
	Eta	221	35	6,3	
	Omega	824	157	5,3	
	Ran	520	98	5,3	
	Alf	79	14	5,7	
	Omikron	380	59	6,4	
	Rho	127	33	3,8	
	Ny	45	8	5,7	
		5839	920	6,3	
Både i Nordhavnen + Lånte både.		13965	1600	8,7	
Træningsture fra Bagsværd m.m.		10782	1028	10,5	
SAMLET RESULTAT		24747	2628	9,4	

DSRs VIRKSOMHED 1967 - 1971
samt årene 1952,1957 og 1962

År	Med-lemmer	Medl.-ture	Ture pr medl.	Båd-ture	Båd-km	Km pr bådtur
1952	861	10748	12,5	4351	30054	6,9
1957	650	7568	11,6	3485	22397	6,4
1962	605	9082	15,0	3927	28412	7,3
1967	651	12599	19,4	4590	38918	8,5
1968	611	12539	20,5	4679	38216	8,2
1969	581	9341	16,0	3649	28446	7,7
1970	546	7785	14,2	3075	24184	7,9
1971	497	5823	11,7	2628	24747	9,4

			Ferielangture			Ture	Sæson-
År	Medl.-km	Km pr medl.	Båd-ture	Båd-km	Km pr bådtur	over 30 km	længde i uger
1952	82407	95,7	11	2000	182	27	29
1957	54048	83,2	4	764	191	11	29
1962	72153	119,3	7	1355	193	29	31
1967	122913	188,8	6	1025	170	16	31
1968	103504	177,6	4	1115	279	22	31
1969	78982	135,9	5	1275	255	20	31
1970	66359	121,5	2	450	225	26	30
1971	58741	118,2	9	1400	156	32	30

MEDLEMSSATISTIK pr. 31.12.1971

Aktivt betalende medlemmer	421	
Livsvarige medlemmer	76	
Aktive medlemmer ialt	497	
Passive medlemmer	171	
De aktive medlemmers anciennitet i klubben	72	under 1 år
	283	1 - 5 år
	142	over 5 år

KASSEREGNSKAB
fra 1. november 1970 - 31. oktober 1971.

	INDTÆGTER	
Kontingenter.		
Aktive medlemmer	92.166,00	
Passive medlemmer	6.040,00	98.206,00
Tilskud og gaver.		
Bikuben	1.000,00	
D.S.I.	4.005,10	
Politiken	2.000,00	
Polyteknikerlegatet	5.000,00	
Ree's Legat m. fl.	38.600,00	
Medlemmer	225,00	50.830,10
Diverse Indtægter.		
Studenter-sangforeningen	8.500,00	
Salg af både	7.110,00	
Gåsehuset	227,27	15.837,27
		164.873,37
Optagne lån.		
Københavns kommunes Idrætsfond	15.000,00	
Baderumsfonden	10.000,00	25.000,00
		189.873,37
Fond til ombygning af baderum.		
Saldo pr. 1. november 1970	32.826,80	
Betalte arbejder	7.140,22	
Saldo pr. 31. oktober 1971	25.686,58	
Bankbog nr. 6-36994	15.686,58	
Udlånt til D.S.R.	10.000,00	
	25.686,58	

København, den 1. november 1971

Dan Nielsen
kasserer

Ovenstående regnskab har vi revideret og fundet i overensstemmelse med bogføringen.

København, den 7. december 1971

Erik Haamann N. H. Schaumburg.

U D G I F T E R

Klubhuset i Strandvænget.		
Grundleje,afgifter,skatter,assurance	26.024,10	
Vedligeholdelse og nyindretning	13.730,17	
Opvarmning,el,gas,telefon,rengøring	13.095,62	52.849,89
Motionsmateriellet.		
Nyanskaffelser	1.370,46	
Vedligeholdelse,assurance	14.204,32	15.574,78
Fremme af klublivet.		
Gymnastik,håndbold og svømning	1.739,71	
Medlemsblad	5.342,90	
Køkkenets drift	5.579,26	
Andre udgifter	391,79	13.053,66
Administration.		
Porto og kontorartikler	5.973,66	
Telefon,telegraf m.v.	1.337,16	7.310,82
Repræsentation.		
Årbog	4.340,25	
Gaver,møder,generalforsamlinger m.v.	900,61	5.240,86
Kaproningsudgifter.		
Træningshuset i Sydhavnen	3.984,28	
Nyanskaffelser	10.600,00	
Vedligeholdelse	11.915,55	
Deltagelse i kaproninger	11.674,36	
Træner	14.800,00	
Motorbåde	1.687,80	
Akademikermatcher	7.114,15	
Pokaler,gravering m.v.	421,21	62.197,35
Diverse udgifter.		
Kontingenter	5.520,00	
Renter og afdrag på gæld	23.966,10	
Nivåhus	1.174,07	
Indkøb af tryksager,træningstøj m.v.	1.494,29	32.154,46
		188.381,82
Balance		1.491,55
=====		189.873,37

Nivåhuset

ER DET DIN
DSR ÅRBOG
SØREN BRUN?

DEN VAR TRIST, KEDELIG
OG TOTALT UINTERESSANT!

en kongelig drik

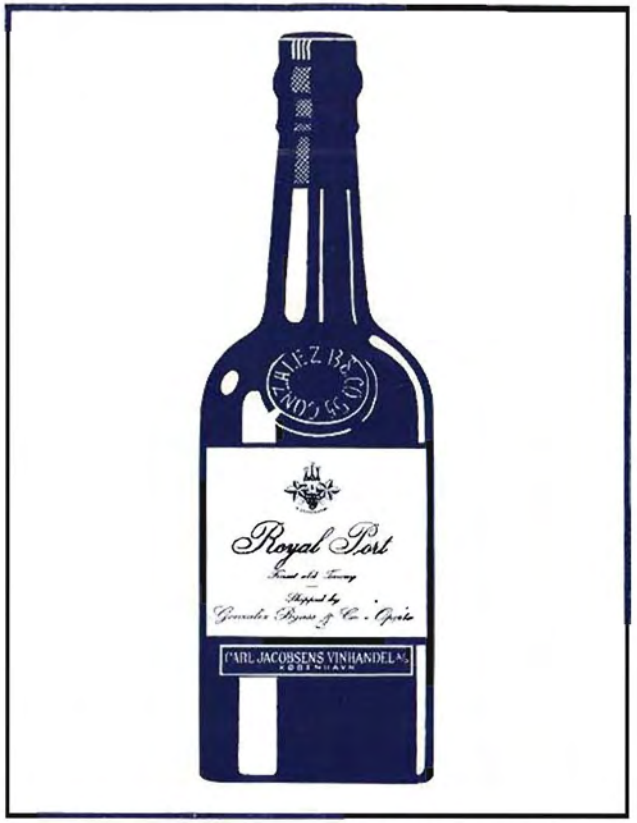

CARL JACOBSENS
VINHANDEL A/S

ØSTBANEGADE 3 KØBENHAVN Ø

Det er nu rart -

at ha' 2 snapse i frostboksen i weekend'en - isnende kolde, men forskellige...
Hver har jo sin smag! - Måske skal der gylden Jubilæums Akvavit i det ene glas og Rød Aalborg i det andet... Det store snapse-udvalg opfylder enhver smag!
Muligvis foretrækker DE en Aalborg Export eller en Aalborg Porse Snaps - blidt krydret og let afkølet...

glæd Dem med en snaps i weekend'en

Det er nu rart -

at ha' 2 snapse i frostboksen i weekend'en - isnende kolde, men forskellige...
Hver har jo sin smag! - Måske skal der gylden Jubilæums Akvavit i det ene glas og Rød Aalborg i det andet... Det store snapse-udvalg opfylder enhver smag!
Muligvis foretrækker DE en Aalborg Export eller en Aalborg Porse Snaps - blidt krydret og let afkølet...

glæd Dem med en snaps i weekend'en